

Sygn. akt VI Ka 327/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli

**Sędziowie SO Waldemar Masłowski,
SO Andrzej Wieja**

Protokolant Małgorzata Dzieniszewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Lesława Kwapiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 30 lipca 2013r.

sprawy **M. K.**

oskarżonego z art. 65 § 1 kks i art. 91 § 1 kks

z powodu apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 23 kwietnia 2013 r. sygn. akt II K 1056/12

zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. K. w ten sposób, że:

obniża orzeczoną wobec oskarżanego karę pozbawienia wolności do 4 (czterech) miesięcy i okres próby, na który warunkowo zawieszono wykonanie kary pozbawienia wolności skraca do 2 (dwóch) lat,

uchyla rozstrzygnięcie z punktu III części dyspozytywnej dotyczące obowiązku uiszczenia należności publiczno – prawnych,

w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 327/13

UZASADNIENIE

M. K. oskarżony został o to że:

w dniu 21 marca 2012 r. w M.woj. (...)w garażu przy ul. (...)przechowywał wyroby akcyzowe w postaci 329,9 litrów alkoholu etylowego i 145,04 kilograma tytoniu do palenia , 5220 sztuk papierosów – nieoznaczone polskimi znakami akcyzy i 600 sztuk papierosów (...) spoza Unii Europejskiej gdzie łączne uszczuplenie należności akcyzowych i celnych wyniosło 104.651,00 PLN

tj. o przestępstwo skarbowe z art.65 § 1 k.k.s. i art.91 § 1 k.k.s. w zw. z art.7 § 1 k.k.s.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 23 kwietnia 2013 r. w sprawie II K 1056/12:

I. uznał oskarżonego M. K. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku tj. czynu z art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 20 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych każda;

II. na podstawie art. 20 § 2 k.k.s. i art. 69 § 1 i 2 k.k. wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił ustalając na podstawie art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. okres próby na 5 lat;

III. na podstawie art. 41 § 4 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 41 § 2 k.k.s. nałożył na oskarżonego obowiązek uiszczenia uszczuplonej należności publicznoprawnej w kwocie 104.651 zł. w terminie 3 lat od uprawomocnienia się wyroku;

IV. na podstawie art. 30 § 1, 2, 3 k.k.s. orzekł przepadek dowodów rzeczowych będących przedmiotami pochodzącymi z przestępstwa i na podstawie art. 31 § 5 i 6 k.k.s. zarządził ich zniszczenie;

V. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego koszty sądowe w 1/2 części przy czym zwolnił go od uiszczenia opłaty.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o karze i obowiązku naprawienia szkody zarzucając:

1. surową niewspółmierność kary polegającą na orzeczeniu wobec oskarżonego kary 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, w sytuacji gdy mając na uwadze fakt, iż oskarżony nigdy nie był wcześniej karany, od samego początku przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, winna być wymierzona kara w mniejszym wymiarze tj. 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat;

2. obrazę przepisów prawa materialnego w postaci art. 41 § 4 k.k.s. poprzez błędne przyjęcie, iż oskarżony swym czynem spowodował uszczuplenie należności celnych i akcyzowych w wysokości 104.651 zł w sytuacji gdy wymieniona kwota w świetle przepisów prawa nie jest wymagalna w rozumieniu art. 41 § 1 k.k.s.

Stawiając powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie oskarżonemu kary 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat oraz kary grzywny w wymiarze 20 stawek po 50 zł każda, a także uchylenie w orzeczeniu pkt. III tj. obowiązku naprawienia szkody.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Rację ma skarżący obrońca gdy podnosi że obowiązek o którym mowa w art. 41 § 4 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 41 § 2 k.k.s. podlega nałożeniu gdy nastąpiło uszczuplenie należności publicznoprawnej, gdy jest ona wymagalna i gdy jeszcze jej nie uiszczono. Wynika to jednoznacznie z treści pierwszego z wymienionych przepisów. Oskarżonemu M. K. przypisano popełnienie przestępstwa karnoskarbowego w którym ustawowym znamieniem jest narażenie na uszczuplenie podatku i należności celnej, nie zaś ich rzeczywiste uszczuplenie. Wynika to wprost z treści art. 65 k.k.s. oraz art. 91 § 1 k.k.s. odwołującego się do art. 86 – 90 § 1 k.k.s. W niniejszej sprawie jest to logiczne jako że całość wyrobów alkoholowych i tytoniowych przechowywanych przez oskarżonego została zabezpieczona. Rację ma dalej obrońca gdy stwierdza że atrybut wymagalności należności publicznoprawnej związany jest z koniecznością wydania decyzji administracyjnej określającej wysokość należności, która to decyzja ponadto musi być prawomocna i wykonalna. Taka sytuacja nie ma miejsce w niniejszej sprawie. Słuszny jest więc zarzut obrazy art. 41 § 4 pkt 1 k.k.s., co skutkowało uchyleniem rozstrzygnięcia z pkt. III części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku.

Zasadny jest również zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności. Popelnione przez oskarżonego przestępstwo karnoskarbowe zagrożone jest karą grzywny albo karą pozbawienia wolności, albo obydwoma tymi karami łącznie. Sąd I Instancji słusznie wymierzył oskarżonemu zarówno karę pozbawienia wolności, jak i karę grzywny, orzeczona wobec niego kara pozbawienia wolności razi jednak swoją surowością. Oskarżony M. K. jest osobą w podeszłym wieku, 72-letnią, nie był dotychczas karany za przestępstwa. Kara 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na maksymalny okres próby 5 lat jawi się wobec niego jako rażąco surowa. Sąd Okręgowy obniżył orzeczoną karę pozbawienia wolności do 4 miesięcy, zaś okres próby skrócił do 2 lat. Tak orzeczona kara zdaniem Sądu Okręgowego spełni swoje zadanie, tak w zakresie prewencji ogólnej, jak i szczególnej.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. K. w ten sposób, że obniżył orzeczoną wobec niego karę pozbawienia wolności do 4 miesięcy i okres próby, na który warunkowo zawieszono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności, skrócił do 2 lat oraz uchylił rozstrzygnięcie z pkt. III części dyspozytywnej dotyczące obowiązku uiszczenia należności publicznoprawnych. W pozostałej części Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Na podstawie art. 624 §1 k.p.k. w związku z art. 634 k.p.k. mając zarówno na względzie sytuację materialną oskarżonego, jak i kierując się zasadami słuszności jako że apelacja obrońcy oskarżonego okazała się zasadna, Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych z postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.